

«Як не любить той край, де вперше ти побачив...»

Сосюра Володимир Миколайович

* * *

Як не любить той край, де вперше ти побачив
солодкий дивний світ, що ми звемо життям,
де вперше став ходити і квіткою неначе
в його теплі зростав і усміхавсь квіткам!

Як не любить той край, що дав тобі і силу,
і гострий зір очей, і розум молодий,
і далі, що тобі красу свою відкрили,
і моря голубий, розгойданий прибій...

Він радість у труді і творчих дум польоти
тобі для слави дав, як шум гаїв і рік,
як сяйво сонячне усій твоїй істоті,
як весни, що до їх тепла ти серцем звик.

З тобою він у снах і наяву з тобою,
ти разом з ним ростеш і змінюєшся з ним,
милуєшся його нетлінною красою,
бо він — твоє життя, твоя любов, твій дім.

1955

Постійна адреса:

http://ukrlit.org/sosiura_volodymyr_mykolaiovych/yak_ne_liubyt_toi_krai_de_vpershe_ty_pobachyv